

naša luč

ŠTEVILKA

10

1958

?

UGANKA

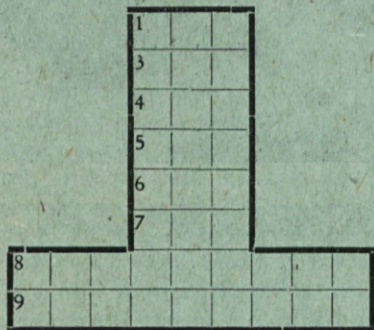
SRBSKA NARODNA UGANKA

Ko vojvóda vodo pije,
se nad njim zastava vije.

Kdó je to?

SPOMENIK

Iz črk: a, a, a, a, a, a, a, c, c, d, e, g, i, i, i, i, i, j, l, n, n, o, o, o, o, p, r, r, r, r, s, s, s, s, t, v — sestavi besede in jih napiši v »spomenik«.

Besede naj pomenijo: 1. žuželka, 2. število, 3. darilo, 4. številka, 5. dobra jed, ki jo naredo iz mleka, 6. žuželka (kakor pod 1), 7. prst (iz katere je Bog naredil Adama), 8. ime svetnika (praznik 1. februarja). 9. nasprotje od krivice.

Posredi bereš od zgoraj navzdol ime svetnika. Bil je sin plemenitih staršev na Poljskem in je še mlad umrl. Je zavetnik mladine.

Iz zlogov: bo, ca, da, e, es, ha, i, ka, ki, ko, lo, mo, pe, pu, ri, rju, ro, si, svo, šča, t, tek, va, ve, ve, zak — sestavi besede, ki pomenijo:

1. dan v tednu, 2. del posteljnine, 3. živalica v gozdu, 4. svetopisemsko ime, 5. pustinja, 6. samoglasnik, 7. soglasnik, 8. prebivalec na visokem severu, 9. južina, 10. prostost, 11. del telesa, 12. soglasnik.

1.	2.
3.	4.
5.	6.
7.	8.
9.	10.
11.	12.

Če bereš prve in nato druge črke teh besed od zgoraj navzdol, ti povedo dan v mesecu in pa, kaj na ta dan posebej častimo.

NAPIS NA NAGROBNEM KAMNU

Neki Slovenec je postavil v Arabiji napisni kamen svoji ženi. Noben Arabec ga ni razumel, čeprav je zgledal, da je napis arabski:

URIM JAVIČOD

Razrešite ga vi, mi ga bomo šele v prihodnji številki z ostalimi ugankami vred.

REŠITEV ZANK IZ ŠTEV. 8:

Zlogovnica: Moliti hočem za svoje starše.

Srbska: Nedelja in ponedeljek.

Posetnica: Anton Martin Slomšek.

NAŠA LUČ list slovenskih izseljencev v zapadni Evropi. — Izide vsak mesec razen junija in avgusta, desetkrat na leto. — Dopise za številko, ki izide konec meseca, pošlji uredništvu ali poverjenikom vsaj do prvega v mesecu. * Dobra slovenska srca med našimi izseljenci vzdržujejo ta domači list, ko s svojimi darovi ali naročnino poravnajo stroške za njegovo izdajo. * Kdor naroča list naravnost pri upravi v Celovcu, naj tja pošlje tudi naročnino: 28 šil., 50 bfr., 600 ffr., 4 h. gid, 4,50 DM, 700 lir, 12 angl. šil., 1,50 dol. * Darove lahko izročite tudi poverjenikom lista v svoji deželi. * UREDNIŠTVO in UPRAVA „Naše luči“, Viktringer Ring 26, Celovec-KLAGENFURT, AUSTRIA.

Novi človek

V prvi božični noči, pred 1958 leti, se je angel Gospodov prikazal pastirjem, ki so čuli pri svoji čredi, ter jim govoril: »Oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo: Rodil se vam je danes v mestu Davidovem Zveličar, ki je Kristus Gospod« (Lk 2, 10–11). »In v hipu je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki so Boga hvalili in govorili: Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje« (Lk 2, 13–14).

Tedaj je za človeštvo nastopila nova doba.

Rodil se je NOVI ČLOVEK, brez greha, svet, poln milosti, Bog sam v podobi človeka.

Ta Bog-človek je ustvaril nov svet in novo človeštvo.

Razumljivo, da ob rojstnem dnevu novega človeka in novega človeštva po vsem svetu tako slovesno odmevajo božične pesmi in zvonovi.

*

V štirih zaporednih adventnih nedeljah smo se spominjali žalostne tisočletne zgodovine človeštva po grehu prvih staršev. Madež prvih staršev in njegove posledice so prešli na vse njihove potomce. Človekova volja je od tedaj k slabemu nagnjena in razum omračen. Zaradi teh okrnjenosti je človeštvo stalno padalo v težke grehe in zablode. Pojma ljubezni in usmiljenja ta svet ni poznal. Človekova oseba je bila brez veljave in zaščite. Vladale so neznosne razmere.

Ni čudno, če se je začelo pojavljati hrepenenje po nekem odrešeniku in odrešenju iz néznosnega zla! Čim bolj je rasla beda, tem bolj je raslo tudi hrepenenje, dokler se

ni končno kot en sam bolesten krik razjeknilo po vsem svetu.

Preprost, a lep izraz tega hrepenenja je naša adventna pesem:

*»Vi, oblaki, ga rosite
ali zemlja naj ga da!
Ve, nebesa, ga pošljite
skor' Zveličarja sveta.
Milo so ljudje zdih'vali,
v grehah in temi ječali:
Bog je bil zemljo preklel,
greh ljudem nebesa vzel.«*

*

Ali to prekletstvo, hvala Bogu, ni trajalo večno. Prisluhnimu spet naši adventni pesmi:

*»Oče večni se usmili
zemlje bridkih bolečin:
da bi se ljudje rešili,
se ponudi BOŽJI SIN.«*

Ta Sin božji se je kot siromašno Dete rodil v betlehemskelem hlevcu.

Ali je to mogoče?

Ali je mogoče, da bi nebogljeno Dete, katerega zibelka so bile jasli revnega hlevčka, Dete, ki je bilo preganjano ter je takoj v jutru svojega življenja moralo na težavno pot v begunstvo, ki je trpelo lakoto, mraz in bilo kot mi zapisano smrti — da bi to Dete bilo NOVI ČLOVEK, Odrešenik, po katerem so stari tako hrepeneli ter so ga preroki skozi stoletja s tako vero in upanjem napovedovali?

Pa je vendar tako!

To nedolžno, ljubeznivo in siromašno Dete je NOVI ČLOVEK, v resnici čisto novi človek, a nam enak v vsem, razen v grehu.

To Dete je prišlo, da med nami v največji ponižnosti, zvestobi in predanosti vrši voljo nebeškega Očeta.

To Dete je Bog sam.

Nebeški Oče ni imel še nikdar tako ponižnega, ljubeznivega in požrtvovalnega »služabnika«, kakor je bilo Dete v betlehemske jasliah.

Novi človek!

Ako pa je Bog sam v božji moči kot novi Človek prišel na ta svet, mora iz nje nujno izhajati bogastvo, polnost in svetloba božje milosti.

Božič mora tedaj postati *rojstni dan NOVEGA ČLOVEŠTVA*.

Svet že dalj časa govori o novem človeštvu, ki naj bi zatemnilo vse, kar je bilo doslej. Po mišljenju sveta je krščanstvo ljudem zlomilo hrbtenico ter jim posrkalo mozeg iz kosti, krivo je njihove zastarelosti in utrujenosti.

Novo človeštvo bo iz svoje moči dvignilo novo plemstvo, brez Boga, brez Kristusa in brez milosti. Zrastel bo novi plemenitaš. V ta namen je človek pobožanstvil svoj razum, ki more bajé vse objasniti; pobožanstvil je svojo voljo, ki more vse doseči. Dal je prosto pot pot temnemu svetu nagonov, kjer menda tičé najboljše sile v človeku.

Svet se zanaša na svoje iznajdbe, na neprestan napredek v znanosti in tehniki, kateri bo, kot je prepričan, ostvaril raj na zemlji.

Ali napovedano se ni uresničilo!

Novo plemstvo se ni pojavilo in zemlja ni postala raj.

Prav nasprotno!

Potoki krvi in morje solza strahotno prepričljivo govore, kam vodi pot tako imenovanega novega človeka brez Boga, brez Kristusa in brez milosti.

ROJSTNI DAN IN ROJSTNI KRAJ PRAVEGA NOVEGA ČLOVEŠTVA JE IN OSTANE BOŽIČNA NOČ V BETLEHEMU.

Dete v jasliah je najplemenitejši in najsvetejši človek.

Človek — Bog.

To Dete je prišlo odzemat grehe sveta in ozdravljat dušne rane. S svojo lastno

pokorščino je hotelo zadoščevati za vso našo nepokorščino. Njegovo zadostilno poslanstvo se je začelo že v jasliah.

Zvezo med Bogom in človekom, katero je že Adam nesrečno pretrgal, je to Dete spet s tako močjo vzpostavilo, da je nihče več ne more prekiniti.

Hvala Ti, božje Detece!

Novo človeštvo se torej začinja s tem, da to betlehensko Dete—novi Človek odvzema grehe in vzpostavlja mir z Bogom.

A to še ni vse!

To Dete hoče še neko večjo spremembo v nas.

Hoče moč in luč lastnega življenja vsaditi v nas, hoče nas sprejeti v globino in širino svojega božjega Srca ter nas na ta način popolnoma PRERODITI, ustvariti iz nas NOVE LJUDI in po nas NOVO ČLOVEŠTVO.

Betlehensko Dete, novi Človek prihaja...

Kako ga bomo sprejeli, bratje in sestre? Z medsebojnimi darili, z jasliahami in lepo obloženo mizo?

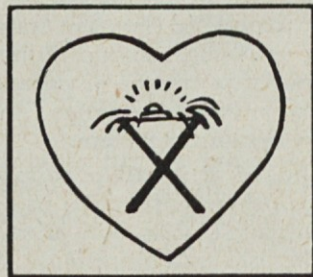
To je lepo in potrebno!

A ni dovolj!

Božjemu Detetu, Odrešeniku sveta moramo predvsem v svojih SRCIH pripraviti DOSTOJEN sprejem. To se bo zgodilo samo, ako bomo svoja srca očistili vsakega madeža greha ter jih na široko odprli milosti svetega večera.

Tako bo ob slovesnih odmevih božičnih pesmi in zvonov tudi vsak od nas postal NOVI ČLOVEK.

V-ko.

TRIJE KAŽIPOTI

Ko za konec leta razmišljamo, kam vodi pot današnjega človeka, se ustavimo na razpotju in gledamo kažipot, ki kaže v tri smeri.

Na prvi tabli piše: »Človek, če hočeš biti srečen, pojdi v to smer.« Na drugi tabli piše prav tako. In na tretji tabli tudi tako. Povsod se obeta človeku sreča. Če pa malo od bliže pogledaš poti, vidiš, da je vsaka drugačna. Tri poti se torej razlikujejo v tem, kje naj hodimo, in tudi po tem, do kakšne sreče naj pridemo.

ČIGAVE SO TABLE?

Prva tabla je tabla tistih, ki verujejo v snov, v materijo. To so materialisti in sicer znanstveni materialisti, dialektični materialisti, komunisti.

Druga tabla je tistih, ki verujejo v Boga. To so verni, predvsem katoliški verniki; ta vera je seveda komunizmu nasprotna.

Tretja vera pa je vera tistih, ki jim je — kot je že dejal sv. Pavel — »njih bog trebuh«. Hočejo samo uživati in živeti. Nočejo biti pripadniki ničesar. Teh vernikov je največ.

KAKŠNI SO NAUKI?

Vera v materijo

Snov je večna in verujem, da se je iz nje vse razvilo po njenih notranjih zakonih.

Človek se je razvil iz snovi; od živali ga loči razumnost možganov, s katero si ureja svoj položaj v svetu.

Zasebna lastnina je rodila suženjstvo in socialno krivico in tako porušila blagostanje prvotnega komunizma.

Stalnih moralnih zakonov ni, ker človekovo mišljenje zavisi od gospodarskih pogojev, ki se pa spreminjajo.

Preko razrednega boja gremo s socializmom in komunizmom nujno v brezrazredno družbo, v kateri bodo vsi srečni.

Svoboda je v pospeševanju družabnega razvoja, ki je sicer nujen. Vse nasprotnike je treba onemogočiti.

Vera v Boga

1. Načelo o veri
Verujem v Boga, ki je večen in je vse ustvaril in vse vodi po svoji Previdnosti.

2. Načelo o človeku
Bog je ustvaril človeku dušo. Svoje človeško dostojanstvo si ohranja s tem, da vlada stvarstvu in služi Bogu.

3. Načelo o zlu
Z neposlušnostjo Stvarniku (z izvirnim grehom) je človek kriv nereda in trpljenja, dasi je bil prvotno ustvarjen za srečo brez trpljenja.

4. Načelo o morali
Božje zapovedi so v vseh časih veljavne in za vse ljudi in so temelj reda, pravičnosti in miru.

5. Načelo o sreči
Večna in zemeljska sreča je le v Bogu. Malikovanje moči, denarja, brezrazredne družbe, narodnosti so krivi krvi in solza.

6. Načelo o svobodi
Osebna svoboda je vir napredka, a omejuje jo božji zakon, ki nalaga ljubezen tudi do nasprotnikov.

Vera v „trebuh“

Ničesar ne verujem, čeprav je možno, da je Bog, a me to ne zanima.

Človek živi, kot da se je razvil iz živali; razum ga dviga nad žival in z njim more civilizirati svet.

Vedno je bila beda in trpljenje. Vzgoja in civilizacija odpravljata oboje.

Ni stalnih moralnih zakonov. Z gospodarstvom in politiko se spreminja tudi morala.

Živimo zato, da se dokopljemo do oblasti in denarja. To ustvarja zgodovino.

Če hočeš napredovati, se poslužiti oblasti in denarja. Če tega ne zmoreš, se moraš umakniti močnejšemu.

7. Uporaba talentov

Treba je proučiti, kako gre razvoj, neutrudno delati in načrt izpolniti.

Razvij in uporabi talente, ki ti jih Bog daje v Njegovo slavo, v blagor bližnjemu. Pri tem ti bo Bog pomagal.

Čim bolj boš izrabil okoliščine in čim bolj boš vse preračunal, tem večji bo tvoj uspeh.

8. Načelo o odrešenju

S svojo lastno močjo bo človek rešil svet izkoriščanja in bede in vojne.

Samo Bog, ki se je učlovečil (Kristus), nas more rešiti greha, ki je vir bede in vsega zla

Z napredkom produkcije bo prišlo do splošnega blagostanja in uživanja življenja.

9. Načelo o gospodstvu nad svetom

Človek je popolen gospodar sveta.

Človek je gospodar sveta, a nad njim je božja volja!

Človek bo postal gospodar sveta, čim bolj bo razširil civilizacijo.

10. Človekov končni cilj

Končni cilj je raj na zemlji. Vsak bo delal po svojih zmoglostih in prejemal po svojih potrebah.

Človek naj se trudi za napredek, pravičnost in blagostanje. A človekov končni cilj je življenje z Bogom v večni sreči. Bog nas bo sodil po naših delih.

Socialni in gospodarski napredek in tehnika bosta prinesli končno zadovoljstvo. Če je Bog, bo usmiljen.

Vsa tri verovanja govorijo o tem, da bodo prinesla ljudem srečo. Dialektični materialisti priznavajo le to, kar vidijo, snov, materijo. Ta se po njihovem mnenju nujno razvija. Prave svobode ni, svoboda je le v tem, da ta razvoj pospešiš. Nekoč bo raj na zemlji in tedaj bo človek popolen gospodar sveta. — Mi VERNIKI pa vemo, da je poleg snovi še duh, duša, ustvarjena od Večnega Duha, ki je Gospodar nad vsem. Ta je nam dal življenje in sicer za vekomaj. S svojim življenjem in svobodnim rvanjem na zemlji se odločamo, da li hočemo postati božji dediči in priti k njemu v večno srečo.

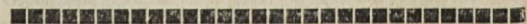
Praktični materialisti pa se ne zanimajo za drugega kot za trenuten užitek. Z denarjem in oblastjo hočejo preskrbeti sebi lagodno življenje na tem svetu, drugim pa civilizacijo. Ker so praktični, računajo, da je možno, da je Bog; vendar pravijo, da bo usmiljen. Torej: lagodno življenje zdaj in po smrti.

Vojne, revolucije, trpljenja postavljajo prav v zadnjih desetletjih na laž tako teoretični materializem kakor tudi praktično vero v »trebuh«. Razgledani in resni ljudje kličejo v svet: Nazaj k Bogu! Francoski

pisatelj Rété je dejal: Ali križ ali samokres! Svet bo utonil v močvari nenravnosti ali v krvi, če se ne oprime edine prave poti, to je poti, ki jo je pokazal s svojim naukom Kristus.

Zato se zavedaj: Edino ta pot je prava! V novem letu po tej edino rešilni poti pogumno naprej! Kristjani moramo postati luč svetu! Milijoni gledajo na nas in čakajo našega dobrega zgleda.

(Po „Božji besedi“)

Ob prazniku sv. Barbare

želimo vsem našim rudarjem, ki si služijo svoj vsakdanji kruh po raznih rudnikih Nemčije, Nizozemske, Belgije, Anglije in Francije in drugod

ZDRAVJA, POGUMA IN BOZJEGA

BLAGOSLOVA!

Urednik, črkostavci, lomilec, tiskar, vezalka in odpošiljalnica »NAŠE L U Č I«

Poslanica novega papeža

Novoizvoljeni sv. oče Janez XXIII. je v svoji prvi radijski poslanici pozval med drugim tudi državnike, naj se pobrigajo za vzpostavitev resničnega miru na svetu:

»Obrnite svoje poglede k ljudstvom, ki so vam izročena, poslušajte njihov glas«, je rekel. »Kaj zahtevajo od vas, česa vas prosijo? Ne zahtevajo teh pošatnih bojnih bomb, iznajdenih v zadnjih časih, ki lahko povzročijo bratske morije in vesoljno pogubo. Želijo mir, tak mir, da bo človeška družina lahko živel, se razvijala in svobodno napredovala. Zahtevajo pravico... Želijo končno mir in slogo, ki navsezadnje edina moreta prinesiti resničen splošni mir...«

Novi papež je bil nekoč že v Ljubljani. Kot papežev zastopnik v Bolgariji je leta 1927 obiskal tedanjega ljubljanskega škofa dr. A. B. Jegliča, si ogledal škofove zavode, frančiškansko cerkev v Šiški, Ljudsko tiskarno in se udeležil akademije v duhovskem semenišču.

Sveti večer je...

Ura je šest.

V hiši je vse praznično. Velika družinska miza je pogrnjena z belim prtom. Na mizi poprtnjak, poleg njega škropilnik z blagoslovljeno vodo. Pod bogkovim kotom so preproste kmečke jaslice, katere smo otroci s takim veseljem postavljali ves dan. Vsaka ovčka na svojem mestu, vsak pastir je dobil svoje ime.

In sedaj čakamo samo še, da se oglasi veliki farni zvon, da naznani začetek velikega praznika Kristusovega rojstva. — Kar poskočili smo od veselja, ko je pozvonilo. In potem tisto lepo pritrkavanje, katerega nisem nikjer drugje na svetu slišala kakor samo doma. O, nikjer ne poznajo pritrkavanja kakor samo v naši ljubi Sloveniji.

Z zvonovi so vriskala naša srca, ko smo hodili z očetom po vseh prostorih v hiši in gospodarskih poslopjih. Oče je naprej molil rožni venec, blagoslavljal in pokadil

vsak prostor. Ko smo prišli nazaj v hišo, smo pred jasicami odmolili tri dele sv. rožnega venca in nazadnje zapeli »Sveta noč, blažena noč...«

Iz kuhinje je zadišalo po domačih klobasah in suhih hruškah. To je moralo biti vsak sveti večer.

Nestrpno smo pričakovali, da zopet zapoje zvonovi v sveto, skrivnostno sveto noč, polno tihe sreče in notranjega zadovoljstva. Vsi smo hoteli iti k polnočnici. Vendar eden bi moral biti doma! Kdo naj bi se žrtvoval? — mama. O, mama, ona je ostala doma, da smo mi drugi lahko šli. Ko smo se vrnili, smo jo našli pred jasicami potopljeno v molitev. Za koga drugega je molila kot za nas — otroke! Prosila je božje Detece, naj nas blagoslovi iz svoje revne posteljice.

O, in sedaj — kako se je vse spremenilo! Mame ni več, ata ni, dom uničen in mi raztepeni.

V tujem svetu smo, mnogi med drugoverci, ki vse te lepote ne poznajo. Vendar — saj nismo sami. Veliko nas je, ki nosimo v teh praznikih isto bolečino v srcu.

Vsi se bomo vseh spominjali pri naši polnočnici pri jasicah. V duhu in molitvi bomo združeni: Daj, ljubo Detece, ostani v naših srcih, kralj nam, vodi nas, da nas ne zlomi tujina, daj nam ljubezni do našega naroda, blagoslovi ves slovenski rod, daj našim trpečim v domovini rešitev.

Vsem Slovenkam in Slovencem po svetu želimo blagoslovljene božične praznike!

SONCU NE MOREMO GLEDATI V OBRAZ, KER PREVEČ SVETI.

Bogu tudi ne. Zato moramo verovati vanj in ga ljubiti. Le v nebesih ga bomo mogli gledati »iz oči v oči« s pomočjo posebne »luči slave«, ki jo daje Vsemogočni zveličanim.

VERA JE KAKOR DALJNOGLED.

Z daljnogledom vidimo reči, ki jih s prostim očesom ne vidimo.

Vera nam kaže reči, ki jih s pametjo nikoli ne moremo spoznati. Naša pamet je preslabotna.

Pastirci iz spanja

(Stara slovenska božična pesem)

Pastirci, iz spanja vstanite nocoj,
le hitro na kvišku in pojte z menoj!
Ne veste, kaj videl nocoj sem že vse,
in tudi, kaj čudnega slišal sem že.

Ko pasel pod hribom sem svoje ovce,
naenkrat zagledam vse gaje svetlé;
prekrasen mladenič prikaže mi se,
prestrašen jaz revež bojim se ga še.

Pa kmalu sprevidim, da bati se ni,
mladenič je angel, me nagovori:
»Ne boj se, ne boj se, — mi reče vesel, —
glej, srečo veliko ves svet je prejel:

Kar Bog je obljubil že dolgo popred,
nocoj je izpolnil, odrešen bo svet;
Mesija nebeški vam rojen je zdaj,
zatiral hudobo, odpiral bo raj.

Ponižno tam v jaslih na slam'ci leži,
vam rokice milo naproti drži;
hitite vsi k njemu, On rad vas ima,
molite, prosite, da srečo vam dá.«

To vse mi je rekel mladenič vesel,
na kvišku se dvignil in lepo zapel:
»Bogú na višavi naj slava doni
in mir naj objema vse dobre ljudi!«

Kristjani preljubi, vstanimo še mi,
nebeška luč sveti, že dan se žari;
pred Jezusa Dete padimo na tla,
lepo ga častimo iz vsega srca.

Skesančev sveti večer

Na mizi je ležalo dvoje pisem. »Pridi ljubi brat,« je prosila sestra. »Huda zima je in bratje in sestre ne bodo mogli letos božičevati z nami. Pot je prehuda za male otročičke. Mama bi te tako rada imela pri sebi. Nekaj slutiti in pravi, da je to njen zadnji sveti večer na zemlji.«

Drugo pismo je bilo pismo mojega dekleta: »Pridi, ljubi fant. Sama bova doma. Vsi moji bodo šli božičevati na deželo.«

Vest me je silila, naj grem božičevati domov. Pa sem si jo miril: »Odkar poznam mamó, zmeraj pravi, da ne bo pričakala naslednjega Božiča ...« Zgrabil sem vablivo priložnost in odbrzel k dekletu v Zagreb.

Dekle me je sprejelo s silnim veseljem in takoj me je spravilo v mesto nakupovat stvari za praznovanje najinega sestanka. »Sveti večer!« se mi je oglasila spet vest. Odgnal sem jo z mislijo na prijeten večer, ki me čaka ...

Od trgovine do trgovine sva hodila. Kmalu se mi je nabralo paketov za obe rōki dovolj. Ko sem videl, da trdo prihranjen denar tako vidno kopni, se mi je spet oglasila vest: »Namesto, da bi ga pošteno porabil za veselje božičnega večera doma!«

Ves obtežen s paketi sem v neki trgovini

zadel ob nekega generala. Pozdraviti ga seveda nisem mogel. Kratko je dejal: »Ondajte pakete svoji soprogi in pridite za menoj ven!« Hitro sem naprtil zavitek presečenemu dekletu in šel za generalom. Ta me je zunaj pošteno »zribal«, ker sem nosil v uniformi toliko stvari sam, kot bi jih po predpisih ne smel. Končno me je odpustil, mi dal roko in voščil vesel božični večer meni in moji družini.

Voščilo me je zapeklo v dno srca in neodločen sem stal nekaj časa zunaj. Srce je zahrepenelo za razumevajočo okolino ob tako velikem prazniku; prazna se mi je zadržala bližina dekleta, ki je imela smisel le za to, kar je zemeljsko.

Usmeril sem se proti postaji in povprašal prihajajočega železničarja, kdaj gre kak vlak v Ljubljano. »Čez četrt ure gre brzec,« mi je dejal. »Pohitite!« Stopil sem urno in dobil brzec, ko je začel že iti. Skočil sem vanj in se ves olajšan sesedel na sedež.

»Dekleta si pustil brez opravičila v trgovini,« je začela praviti vest. »Zakaj si zavrzel prijeten večer?« je šepetal hudobec. »Zaradi mamel!« sem glasno dejal. Sopotniki so me začudeno pogledali. Nasmehnil sem se vsem brez besede in prijeten mir razumevanja je zavladal v kupeju. V meni pa

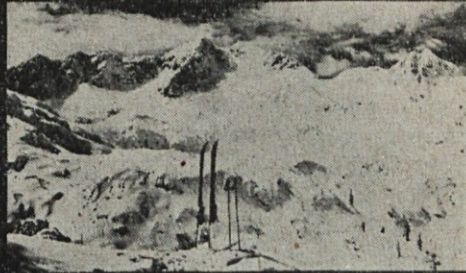
DOMOVINA

V BELINI

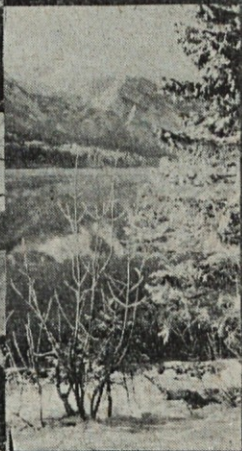
W Kranjski gori

Motiv na Komni

Smuka na Komni

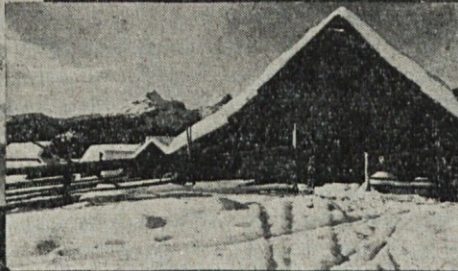
Tereni na Kuku

Mrtli Rudenec s Triglavom

Na V. Gradu

Bohinjsko jezero

Beljuka - Planina Javornik

ni bilo miru. Skoraj ves dan na potovanju nisem skoraj ničesar jedel, zato se je oglašal želodec. Oh, to dekle! Mama me je sprejemala s skrbnim vprašanjem, če sem lačen, ono me je pa spravilo v trgovine zapravljeni denar!

Rešil me je Zidani most. Izstopil sem in kupil pol ducata hrenovk in nekaj žemelj ter pripravil pojedino. Ko sem že mislil vgrizniti v hrenovko, sem občutil, kakor da me nekdo močno gleda. Pogled mi je neho-te šel v kot kupeja, kjer je sedela stara gospa. Ljubko materinsko se mi je smehljala, ali oči so ji govorile: »Sinko, na sveti večer menda ne boš jedel mesa...« Zavil sem hrenovke v papir, zavzdihnil in gledajoč mimo idoče postaje, tolašil želodec: »Saj boš kmalu pri mami doma!«

*

Tema je bila že, ko sem potrkal na vrata. Mati je bila hitrejša od očeta. Ni vprašal, kdo je. Odprla je vrata in razširila roke v objem. Vsa solzna je zajecljala: »Vedela sem, da boš prišel.« Oče me je nekam čudno pogledal. Navajen, da smo prihajali domov bogato obloženi, ni mogel verjeti svojim očem, da imam s seboj le majhen zavitek.

Položil sem zavitek pod drevesce, prižgal svečke in se spravil nad skledo krhljev. Mati je občudovala moj apetit, a oče se je grohotoma smejal, ko sem izdal, kako mi je general levite bral.

Ko je prišla domov sestra od polnočnice, sem svečano odprl zavitek in osupnjenim domačim razdelil hrenovke v dar. »Kje pa je moj amerikanec?« je vprašal oče. »Vzemi pipo in pojdi v Zagreb. Njegovo dekle ti jo bo nabasalo z njim,« mu je ponagajala mati.

Nisem vedel, kaj bi rekel. Sram me je bilo, ali pomagati si nisem mogel. Šel sem k božičnemu drevescu upihnit svečke. Ob zadnji brleči svečki sem se v tihi blagodejni temi domačega ognjišča opogumil in dejal: »Vkljub vsemu, dragi moji, ta sveti večer je res najskromnejši v mojem življenju, pa je najsrečnejši. Mami se je izpolnila želja, da bi me imela pri sebi v tem trenutku, ko ves krščanski svet slavi rojstvo Boga, ki še tako grešnega človeka nikdar ne zapusti.«

Ap, Anglija.

Izseljenska nedelja

V domovini smo v adventu obhajali izseljensko nedeljo. Družba sv. Rafacla jo je organizirala. Namen je bil, da eno nedeljo v letu molitve in dobra dela darujemo za svoje rojake, ki so morali oditi za kruhom v tujino in so tam izpostavljeni mnogim nevarnostim v verskem in nrvnem oziru.

Zdaj smo mi sami tudi izseljenci, nahajamo se v tujini in sami spoznavamo nevarnosti, ki pretijo našemu verskemu in nrvnemu življenju. Ker Družba sv. Rafaela v domovini ne more tako delovati kot nekdanj, pa mi sami obhajajmo na prvo nedeljo v adventu (30. novembra) »svojo« izseljensko nedeljo. Naj bo nedelja povezave v naravnem in nadnaravnem smislu useh naših izseljencev izven domovine.

To nedeljo molimo drug za drugega: vsi izseljenci za vse izseljence! Molitev je močna vez med dušami, globoko seže in mnogo pomaga. Molitvena vez gre skozi božje Srce in prinaša milosti molivcu in vsem, za katere molimo. Kristjani te vezi ne smejo in nočemo zanemarjati ali podcenjevati. V raznih delih sveta, v različnih razmerah živimo, smo malo v stiku med seboj, osebno se večinoma ne poznamo, pa je končno razumljivo, da pozabimo na tisoče svojih rojakov, ki so po svetu in so prav tako kakor mi: slovenski izseljenci. Molitev, usaj na eno nedeljo opravljena izrecno za vse izseljence, nas zopet opozori, da smo del sorojakov in sotrpinov, razpršenih po vsej zemeljski obli.

Molitev drug za drugega je izraz ljubezni do bližnjega, ljubezni med rojaki, člani istega naroda, ki so vsi enako »izseljenci«, iz katerega koli razloga so domovino zapustili in so se morda že ustalili v »novi« domovini. Ljubezen, ki more premagati sovraštvo in rešiti ljudstva grozečega pogina, je danes uprav radi močnega sovraštva v svetu tembolj potrebna, tembolj nujna. Naj bi se z izseljensko nedeljo ta ljubezen v nas ojačila in razgrela, tako da nikdar ne bo omrznila.

Na izseljensko nedeljo bodimo vsi slovenski izseljenci združeni v molitvi in daritvi usi za vse.

SKOF GREGORIJ ROZMAN

Ob misli na Zvezo

Za letošnjo izseljensko nedeljo se spominjamo 50-letnice slovenskega organiziranega dela za naše izseljenstvo. Leta 1908 je bila ustanovljena v Ljubljani Družba sv. Rafaela, ki je nato polagoma razvila svojo delavnost v blagor tisočev in tisočev sinov in hčera slovenskega naroda v tujini.

Klanjamo se spominu vseh, ki so delali za izseljence. Klanjamo se pa mi izseljenci zlasti spominu stotin in stotin junaških fantov, deklet, mož in žena med izseljenci, ki so zastavili svoje sile — velikokrat ob velikih žrtvah — zato, da so ustvarili med rojaki v tujini povezanost v korist in blagor izseljencev. Kdo bi naštel imena vseh pevodij, organistov, učiteljev, učiteljic, režiserjev in režiserk iger in prireditev, voditeljev proslav in nastopov, predsednikov in drugih odbornikov raznih podpornih in kulturnih slovenskih izseljenskih društev, zastavonošev! Slava jim in čast njihovemu spominu! »Pravični bo živel v prelepem spominu!« poje žalna pesem.

Bile so dobe, ko se je delavnost razmahnila med Slovenci v tujini, in potem so prišli časi, ko se je vse skrčilo na najnujnejše. Vsaka generacija novih prihajajočih je imela svojo nalogo in jo je skušala izvršiti.

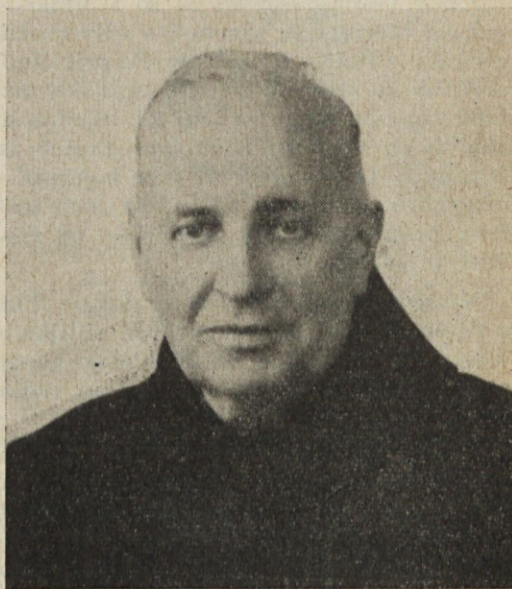
Zdaj prihajamo v novo dobo. Leta vojne so za nami. Tudi povojno desetletje je že minilo. Prišel je čas, ko mora naša generacija pokazati, kaj je, kaj zna in koliko se zaveda svoje naloge. Sleherni Slovenec in sleherna Slovenka imata v tujini neko nalogo, nalogo, ki jo morata za svoj narod, za svojo družino izvršiti. Morda smo doslej o tej nalogi premalo govorili. Ta naloga je nekaj velikega, nekaj pomembnega.

Za mali slovenski narod je posebno značilno, da ima nadpovprečno število velikih ljudi. S tem je Bog odtehtal dejstvo, da je majhen. In mi verujemo, da se ti veliki ljudje skrivajo tudi med nami. Tudi med tistimi, ki vihtijo kramp globoko pod zemlja. Mi verujemo, da imamo v svojih vrstih dekleta in žene, ki se lahko razvijajo v velike žene slovenskega naroda. Kakor je ju-

dovski narod poznal svoje junakinje, tako mislimo, da so tudi med nami žene junaškega duha, ki bodo znale izpolniti veliko poslanstvo slovenske žene v tujini.

Zadnjič je pisala »Naša luč« o »Slovenski izseljenski zvezi«. Kaj je drugega ta zveza, kakor povezava izseljencev, zato, da izpolnijo svojo zgodovinsko nalogo za dobrobit slovenskega naroda, nalogo, ki jo imajo tukaj v tujini, v kraju, kjer živijo, pri delu, katerega delajo!

Ta misel o zvezi naj vžge slovenska srca, kjerkoli so! To je zveza, ki potrebuje najrazličnejših ljudi enega in drugega značaja, enih in drugih sposobnosti, mlade, odrasle, utrujene in bolehe. Vsi, ki ljubijo slovenski jezik, slovensko ljudstvo, naj bodo tega ali onega prepričanja, vsi lahko izpolnijo veliko poslanstvo. Tudi tisti, ki

P. KAZIMIR ZAKRAJSEK

Rojen je bil 31. maja 1878 v Preserju pod Zalostno goro; umrl 27. jan. 1958 v Lemontu (USA), ki je znano tudi pod imenom „Ameriške Brezje“. — Pokojni je bil eden izmed naših najbolj idealnih in neumornih javnih delavcev v korist bližnjemu in domovini. — Veliko skrbi in ljubezni je povečal zlasti tudi slovenskim izseljencem in je v ta namen ustanovil v Ljubljani „Rafaelovo družbo“, ki naj bi jih povezovala z domačo zemljo in domačo besedo.

morda ne znajo pisati po naše, morda ne govoriti, a se čutijo Slovence ali vsaj prijatelje Slovencev, vsi lahko na svoj način pomagajo k izvršitvi velikih nalog za naš narod, za čase, ki so pred nami.

Rojaki, rojakinje! Časi nas kličejo na delo veselo!

r.

Iz domovine

»Ne vem, kam bi vse dal« tožijo kmetje to jesen na Dolenjském. Obilnemu sadnemu in vinskemu pridelku se je letos pridružila še izredna letina kostanja; v zadnjem času pa še gobe. — Trgatev je presenetila proizvajalce in potrošnike. Domača vinarska podjetja bi morala letos vkletiti 680 vagonov mošta. Vkletili pa so v Vinarski zadruzi Maribor 90 vagonov, v »Slovenskih goricah« v Ptuju 70 vagonov. Po približnih cenitvah so iztisnili iz tega pridelka nad 1500 vagonov mošta. — Dne 23. oktobra so končali na avtocesti Ljubljana—Zagreb asfaltiranje. Ostala dela so bila končana v novembru. 29. novembra je bila cesta izročena prometu. 53.000 mladincev in mladink je gradilo to cesto.

Naročen je bil nov dvorni vlak za Tita s 7 vagoni. Stal bo »samo« 850 milijonov dinarjev. Vsak vagon bo imel svojo kopalnico, televizijski aparat, telefon in radiooddajno postajo.

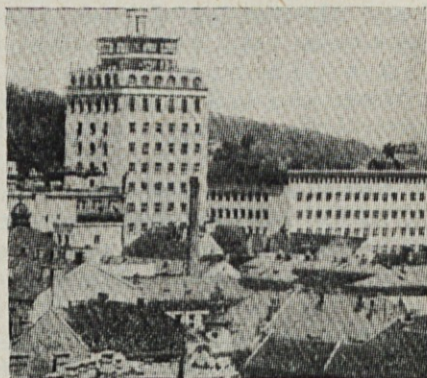
Čeprav пристanišče v Kopru še ni zgrajeno, je tam vedno več prometa z ladjami. Letošnja turistična sezona je v obmorskih mestih slovenske Istre doživela doslej največji uspeh. Blago, podnebje in modrina vlečeta ljudi! — V Sloveniji je zdaj, ko so začeli s televizijo, okoli 500 televizijskih aparatov. Prva jugoslovanska oddaja je bila 11. oktobra. Del programa bodo izvajali Slovenci v Ljubljani, del Hrvati v Zagrebu, del pa Srbi v Beogradu. — V vsej Jugoslaviji je nad milijon radijskih sprejemnikov.

Zadnje leto skušajo privabiti v Jugoslavijo čim več turistov, da bi dobili tako v državno blagajno več tujega denarja. Toda medtem ko se je avtomobilski promet po

večal s tujimi avtomobili za 45 odst. in je število nočnin po hotelih naraslo za 23 odst., so ugotovili, da je država dobila le za 7 odstotkov več deviz. Kam so šle? — V Radencih na Štajerskem tožijo, da ni kreditov, da bi izboljšali črpanje mineralne vode, po kateri je vedno več povpraševanja. — Elektrotehnična tovarna »Iskra« v Kranju je v 10 letih obratovanja izdelala milijon električnih števecv.

Dne 27. oktobra se je začela pred okrožnim sodiščem v Ljubljani razprava proti glavnemu direktorju podjetja »Slovenija vino«. Očitajo mu več kaznivih dejanj pri vodstvu podjetja. — V Sušaku pri Ilirski Bistrici so zgradili vodovod. — Obrtno podjetje »ELRAD« v Gornji Radgoni je letos začelo izdelovati televizijske antene. Do sedaj so izdelali in prodali okoli 900 televizijskih in UKW anten. — Od 31. oktobra do 9. novembra je bil v Ljubljani sejem »Sodobna elektronika«, ki se je vršil v znamenju avtomatizacije. Bilo je nad 80 razstavljalcev iz 13 držav Evrope in Amerike. — Letos je v Sloveniji tudi veliko »polhovo leto«. Ena polšja koža stane pri »Kotexu« 50 dinarjev. Leta 1951 so tam odkupili 220 tisoč polhovitv.

Časopis »Slovenski poročevalec« se tiska v 64.000 izvodih. — V Mariboru je praznovala klasična gimnazija 200 let obstoja. — Minilo je 90 let od slovitega prvega slovenskega tabora v Ljutomeru. — Mnogo slovenskih izseljencev si je letos ogledalo na Štajerskem pri Poljčanah grad Štatemberg,

Ljubljanski nebotičnik

ki je lepo urejen in ima majhno jezero. Znan je zaradi okraskov iz baročne dobe. — Na zdravniško fakulteto ljubljanske univerze so letos vpisovali le tiste študente, ki so naredili gimnazijo z odliko.

V počastitev 40-letnice smrti pisatelja Ivana Cankarja je na Vrhniki od oktobra do decembra Cankarjev festival. Ljubljanska Drama bo tam uprizorila Cankarjeve »Hlapce«. 14. dec. bodo glavne slovesnosti. Na Vrhniki bo tudi razstava del slovenskih likovnih umetnikov.

V ljubljanski televiziji nastopajo tudi mladi slovenski učenjaki v oddaji »Spoznavajmo svet in domovino«. Režijo vodi Mile Korun. — Dne 3. nov. je bila v Ljubljani v Unionu premiera filma »Kala«. — 17. okt. ponoči je v Trenti nastal velik požar. Zgoreli sta dve stanovanjski hiši in gospodarski poslopji, last Ivana Zorca in Andreja Gosnjera. — 19. okt. so odprli v Bankovcih novo moderno šolo. — V ljutomerski občini gradijo letos dva zdravstvena doma in sicer v Križevcih in Rodoslavcih. Pri Vidmu ob Ščavnici je letos pol manj učiteljev kot lani.

Po Dolenjski so bile prisrčne proslave lurske stoletnice in sicer v »Novem Lurdu« v šentjanški fari pod Gorjanci, Pri Treh farah v Beli krajini, dalje prijazni Trški

gori. Istrski Slovenci so se zbrali pri Strunjanski Mariji. Že od leta 1912 jih ni bilo tam toliko zbranih kot ob tej priliki.

*

V posmeh sedanji demokratični dobi so začeli nekateri Nemci, ki se še vedno niso iznebili miselnosti še ne pozabljene nacistične dobe in nemškega »nadčloveka«, silovito preganjati zavedne koroške Slovence. Z grožnjami in z raznimi pretvezami silijo naše rojake, da podpisujejo, da se njihov otrok ne sme naučiti slovensko pisati in brati. Rojaki po svetu, kjerkoli ste, dvignite glas, da se to nasilje neha! Obenem pa naj bo to zgled, da od takih, ki smatrajo sebe za »nad-ljudi«, naš narod ne more ničesar dobrega pričakovati.

Naša narodna pesem poje:

Kje si ta pušeljček dobil?

Meni ga je — Slovenka dala!

M E D N A M I I Z S E L J E N C I

VSEM BRATOM IN SESTRAM SLOVENSKE KRVI SIROM SVETA VOŠCIJO SLOVENKE IN SLOVENCI V VEL. BRITANIJI BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 1949.

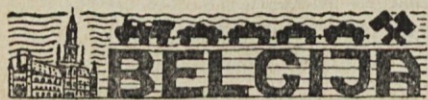
London: Vsa oznanila za Božič bodo v posebni prilogi »Naši luči« za december. Ko to pišemo, še ni jasno, kako bo mogoče urediti v prihodnosti glede službe božje v Londonu, saj je bila 30. novembra zadnja

sv. maša v kapeli, ki smo jo dosedaj rabili.

Krsti: Pri Sv. Antonu v Wolverhamptonu je bila krščena 20. julija Linda Križman. — 5. okt. v Darlingtonu Aleksandra Terezika Braven. — Istega dne v Mansfieldu Cveta Marija Pavlin. — Mnogo zdrava in sreče!

Blagoslovi domov: V zadnjem času so bili blagoslovljeni domovi: Glukov v Frampton Cotrell blizu Bristola. — V Oldhamu, Lancashire: Lenarčičev, Hudinov in Grebenarjev (Štefanov). — V Ditton-Widnes: Knezov in v Buryju Pleničarjev. — Naj vedno vlada, v vseh domovih sreča, mir in blagoslov božji!

London: Dne 8. novembra smo se spomnili s sv. mašo in molitvami pokojnega dr. **Alojzija Kuharja**, ki je dne 28. okt. t. l. nenadoma umrl v New Yorku. Božje službe se je udeležilo nad 60 prijateljev Slovencev in drugih narodnosti, med njimi bivša jugoslov. kraljica-mati Marija. Dr. Kuhar je preživel med vojno in po njej dobrih 9 let na Angleškem. Sprejel je novodošle na Otok, mnoge je tudi obiskal, mnogim pomagal pri oblasteh, veliko je pomagal pri dušnem pastirstvu itd. Hvaležni smo mu za vsa dobra dela, ki jih je storil na Angleškem. R. I. P.

CHARLEROI - MONS

Naših služb božjih za Vse svete se je udeležilo lepo število rojakov tako v Charleroi, v Paturages pri Monsu kot na Praile v Tamines.

V Neufvilles pri Soignies je umrl oktobra **Milan Gregorec**, roj. 1908. v Buzetu. Huda astma ga je mučila. Mnogo je premolil, mnogo prečital in mnogo pisem je napisal. Naj počiva v Bogu! — V sanatoriju blizu Monsa so se 5. nov. stekle ure življenja rojaku **Alojzu Ruštu**, roj. 1902. v

†

Alojz Rušt

Gradišču pri Vipavi. Rojaki so ga pokopali v Gilly, kjer zapušča ženo in hčerko. Rudarska bolezen mu je izpodkopala zdravje.

V bolnici so bili v zadnjem času — kolikor nam je znano — ga. Felčeva iz Flénu,

Filip Čerin iz Bray, ki je prestal operacijo, Alojz Jagodnik iz Paturages, ki se je ponesrečil z motorjem, in ga. Pirnatova v Charleroi.

Nismo še poročali, da se je letos poročila v Bruslju gdč. **Jacqueline Baričič**, hčerka vipavskega rojaka iz La Bouverie, z g. Brunelle. Srečno!

LIEGE — LIMBURG

Slovensko društvo sv. Barbare v Eisdeni je v priznanje za dolgoletno zanimanje za društveno delo v izseljenstvu podelilo diplomo častnega članstva rojaku g. **Pankracu Spital**. Čestitamo!

Na Vse svete popoldne smo v Eisdeni slovesno počastili spomin naših dragih mrtvih. Moški zbor je pod vodstvom g. Stefana Rogelj na pokopališču zapel nekaj žalostink, domači duhovnik je spregovoril nekaj priložnostnih besed, nato pa smo molili za vse naše pokojne.

Poroke: V Waterscheju sta si obljubila večno zvestobo g. **Jože Kelhar** in gdč. **Ivan-ka Kolman**. V Eisdeni pa je g. **Brgoč Franc** popeljal pred oltar nevesto gdč. **Alojzijo Rutar**. — Bog daj srečo!

Veselje v mladih družinah: V družini Hinterberger Osvalda in Marije se je rodila hčerka **Berta**. — V družini Mlekuž Alberta so dobili sinka **Bruna**. — Pri Kadilnikovih v Winterslagu so tudi povečali družino. Mali **Joni** se jim veselo smehlja iz zibke. — Vsem iskreno čestitamo!

Naši bolniki: G. Virant Alojziju, katerega muči rudarska bolezen, se je trenutno obrnilo na boljše. G. Mrak Ivan iz Lan- klaara je zaradi poškodb v rudniku bil v bolnici. — G. Es Pepi je bil operiran na slepiču. — G. Ivana Flerè muči revmatizem. — Ga. Justi Blatnik iz Vuchta se je morala podvreči operaciji. — G. Pavel Koprušek iz Fuchta se zdravi v sanatoriju. — V rudniku se je že pred meseci težko ponesrečil naš rojak g. Rado Žvar iz Eisdena. Sedaj je že v domači oskrbi.

Omenjenim in tem, za katere še ne vemo, pošiljamo posebna voščila za božične praznike.

PAS-DE-CALAIS

LIEVIN. — Vest o smrti dr. Alojzija Kuharja je močno zbolela zlasti nas starejše slovenske izseljence v Franciji. V dobrem spominu nam je ostalo njegovo blagodejno delo med nami, ko smo ga bili najbolj potrebni.

Bila so to prva leta, ko smo prišli iskat si kruha s težkim delom v francoskih rudokopih. Tujega jezika nismo poznali, prepuščeni smo bili sami sebi.

Tedanja naša vlada se je tega zavedala. Nastavila je pri ambasadi v Parizu posebnega zastopnika za socialne zadeve. Njegova naloga je bila pomagati izseljencem z nastopom pri oblasteh in delodajalcih. Za tak posel je bilo treba moža, ki bi prihajal med ljudi, jim pomagal z dobrimi nasveti in predvsem, da je imel kot Slovenec nesebično ljubezen za svoje slovenske brate.

Tak mož je bil rajni dr. Alojzij Kuhar. Obšel je vse slovenske kolonije, povsod je storil, kar je mogel v korist ljudstvu. Vzljubljen je naše kraje in naše ljudi izseljence, tako da jih do smrti ni pozabil.

Pred menoj so nekatera njegova pisma iz Ljubljane, Anglije in nazadnje iz Amerike in v vsakem se spominja izseljencev.

Tako piše: »V duhu sem rad pri Tebi in Tvojih. Počutil sem se notranje veliko bolj srečnega, ko sem prihajal v Pas de Calais, v Liévin, v Bruay, v Sallaumines itd., kot pa sedaj, ko se klatim po tej čudni, nepoznani in nedoumljivi, sicer lepi deželi.«

Ko smo praznovali 30-letnico Zveze Društev sv. Barbare l. 1956, nam je pisal dolgo pismo, polno lepih spominov.

»V ‚Naši luči‘,« tako piše, »sem bral o slovesnostih v delavskih kolonijah, s katerimi so povezani spomini na moja najlepša leta, o 30-letnici Zveze Društev sv. Barbare, o dragem Blažu, ki jo še vedno vodi, o dragem pionirju štifterju iz Lotaringije, ki je že umrl... Vse to me sedaj sili, da

se oglasim in Ti povem, kako tesno sem še vedno notranje povezan z ljudmi in kraji, ki sva jih svoje dni tolikokrat skupaj obredla.

Prav do srca sem se razveselil, da je Blaž še vedno na krmilu. Kako hudo je bilo svoje dni ustanoviti Zvezo in kako lepa je bila prva velika parada v Bruay, ki ji je na čelu korakal rajni Tuhtar in v kateri je takrat šel tudi predstavnik poslanstva rajni Pandurovič.

Mislím, da bi z zaprtimi očmi našel vse te kraje, če bi se kdaj tja vrnil. In rad bi jih še videl.

Ko boš zopet srečal Blaža, povej mu, da ga prisrčno pozdravljam in naj kje na kakšni seji Zveze, ki smo jo skupaj ustanovljali, pove, da na Zvezo in njene člane nisem pozabil.«

Enako lepe spomine ima rajni dr. Alojz Kuhar tudi na slovenske izseljenske kolonije v Alzaciji, kjer sta v tistem času delovala gosp. Hafner in za njim že rajni gosp. Kastelic ter sedaj že toliko let msgr. Grims.

Dragi prijatelj Alojz, želel si še enkrat videti kraje, kjer si užil med svojim ljudstvom veliko sreče. Ni Ti bilo dano. Bog Te je poklical še k večji sreči.

Mi izseljenci Te ne bomo pozabili. Za Tvoja dobra dela naj Ti Bog da večni mir!

Valentin Zupančič

PARIZ

Dne 4. novembra je praznoval 40-letnico svojega življenja č. g. Jože FLIS, kateremu je zibelka stekla 4. 11. 1918 na podnožju zelenega Pohorja, v Poljčanah pri Mariboru.

Odkar je po desetletnem pastirovanju v Španiji pred dvema letoma prišel med nas v Pariz kot pomočnik g. Čretniku, si je s svojo požrtvovalnostjo in prijaznostjo takoj pridobil ljubezen in spoštovanje vseh.

Ob njegovi 40-letnici mu kličemo: Najmanj še toliko let življenja! In Vsemogočni naj njegovemu delu daje obilo blagoslova!

Služba božja za Slovence je vsako nedeljo ob PETIH POPOLDNE v kapeli

MONTCHEUIL, 35 rue de Sèvres, métro: SEVRES-BABYLONE.

POLNOČNICA bo istotam na sveti večer ob POL ENAJSTIH PONOČI, prilika za sveto spoved ob devetih zvečer naprej.

Na božični dan kakor tudi na dan **Novega leta** bo sveta maša kot po navadi ob petih popoldne.

*

Poroka. — 9. novembra sta se poročila PEČAVAR Franci in NEMANIČ Katica, oba doma iz Bele krajine, ženin iz Semiča, nevesta iz Suhorja. Ženin je imel redko srečo, da so bili pri poroki tudi njegovi starši. Naše čestitke novemu paru.

Emigracija. — Precej jih je zadnje čase odšlo v prekomorske dežele: **Avstralija:** družina GOMIZELJ (Gabrijel, doma iz Dutovelj, žena Sabina, doma iz Dobravelj in sin Marja); družina MAHNIČ (Silvester, doma iz Malo Ubelsko, žena Ljudmila, doma iz Šmarja pri Sežani, ter hčerka Silvana). Odpotovali so 31. oktobra z ladjo iz Geneve. — **Kanada:** Družine: **DONKO** Ivan iz Gornje Bistrice v Prekmurju; **VATOVEC** Maksimilijan iz Zavrhka pri Divači; **MARTINČIČ** Milan iz Golega vrha. — **Zedinjene države Sev. Amerike:** **BAJUK** Jože iz Rosalnic v Beli krajini, **PEČARIČ** Jože iz Drašičev v Beli krajini, **SEPAHER** Jože iz Podrebra v Beli krajini, **STARIHA** Jože in **STARIHA** Alojzija iz Osojnika v Beli krajini, **ŽNIDARŠIČ** Janez iz Bezuljaka na Notranjskem.

Vsem in vsakemu želimo v novih deželah lepo in srečno življenje. Ko smo se poslavljali na pariških postajah, smo začutili, kako so nas ta leta življenja v slovenski skupnosti v Parizu združila.

*

Anici **FERČAK** iz Pariza je 21. oktobra umrla doma v Rankovcih njena mati Bara, stara 74 let. Naše sožalje.

OB NEMŠKI MEJI

Iz Merlebacha in okolice:

V mesecu novembru ima človek občutek, da zvonovi nikdar tako žalostno ne zvoné kot v tem mesecu. Tako so naznanili zvonovi v Freyding-u, da je umrla naša rojakinja Frančiška KALUŽA, roj. Simonič

25. 9. 1895 v Tolminu, umrla 16. 10. na domu, cerkveno pokopana 18. 10. v Freyding-u. Štiri dni nato (20. 10.) so zvonovi v Merlebachu sporočili vernikom žalostno vest, da se je tega dne poslovila od sveta v bolnici na Hochwaldu **Marjeta Demšar**, mlada žena Franceta Demšarja, cerkv. pokopana 23. 10. v Merlebachu. — V Forbachu pa so 5. nov. žalostno zvonili zvonovi ob cerkv. pogrebu dobro slovenske matere **Marije Uršič**, roj. Golob 30. 7. 1896 v Zagorju (umrla 2. 11.). Dokler je stanovala v Habsterdicku, je vedno rada prihajala k slovenski službi božji, zato ji je Mati božja, katero je tako pristrčno ljubila, izprosila mirno srečno zadnjo uro.

Vsem tem rajnim želimo za vse, kar so dobrega storili, večno plačilo v nebesih, potrtem sorodnikom pa globoko sožalje!

*

Pred adventom so pohiteli še hitro razni **ženini in neveste** pred oltar: **Anton Osko** iz Vidoncev v Prekmurju je pripeljal dne 18. 10. pred oltar v Merlebachu nevesto **Marijo Magyar** (Madjar) iz kraja Krašči, oba stanujoča v Wuisse (Moselle); **Silvano Boštjančič** iz Zabiče pa dne 8. nov. **Anico Jankovič** iz Trzina pri Mengšu, stanujočo v Merlebachu, cerkv. poročena istotam. — Tem kot tudi neprijavljenim novoporočencem želimo vso srečo v življenju!

Dne 9. nov. je bila krščena v Creutzwaldu (Neuland) mala Ema, ki je kot pozna jesenska cvetka razveselila očeta Ventin Milana in mater Marijo Konjarevič. Bog naj vas vse blagoslovi in podpira na težki poti življenja!

Še vedno imamo po **bolnicah** in na domu mnogo **bolnikov**. Želimo jim, da bi dočakali lepe božične praznike ne le letos, ampak še mnogo let!

Red svetih maš in spovedovanja za Božič in Novo leto bo objavljen v domačih listih in seveda vedno pri nedeljskih oznakah. Kar objavljamo v tukajšnjih časopisih, prosimo, da izrežete ter daste prebrati tudi drugim, ki morda nimajo teh listov naročenih.

Vsak teden prihaja še veliko **novih rojakov**: eni s potnimi listi, drugi brez njih v naše kraje. Vsakogar, ki želi kaj nujnega urediti, spominjam tu, da imam vsak

dan sveto mašo (kdaj in kje vedo vsi, ki obiskujejo našo nedeljsko službo božjo), po njej me gotovo dobite! Vsem, kateri pridejo z novodošlimi skupaj, sporočam, naj jih opozorijo, naj pri svojih prošnjah govoré resnico, ker jim bomo veliko bolj radi pomagali in posredovali zanje, ako se bodo varovali laži in prevare. Z resničnim veseljem vidimo poleg naših dobrih stalnih obiskovalcev slovenske sv. maše lepo število novodošlih!

Tudi po kolonijah, kjer ni naše nedeljske službe božje v našem jeziku, pridite, molite, darujte z Jezusom vse svoje delo in trpljenje, pa vam bo lahko priti k sv. maši!

Včasih ima izseljenski duhovnik občutek, kot da bi se ga novodošli bali. Nič se ga ne bojte, govorite odkrito in pomnite, da vam bo v resnični potrebi on edini pravi prijatelj!

Mnogi rojaki imajo zdaj že svoj avto, drugi motorna kolesa: dokler bo pot brez ledu in megle, vas zato prav lepo vabim, da tudi iz bolj oddaljenih krajev prihitite ob nedeljah in praznikih v Merlebach, kjer je vsako nedeljo in vsak zapovedan praznik slovenska sv. maša z našim petjem in pridigo v našem jeziku ob 10. uri v **Hôspice Ste Elisabeth, Rue Kloster, Merlebach (Moselle)**.

Za božične praznike ne pozabite poklekiniti k spovednici, gledali bomo, da bo imel vsak priloiko v milosti božji pričakovati vsele božične noči.

Veseli me, da pride v kolonije v okolici Aumetz-a pod Luksemburgom kmalu potrebni stalni slov. **izseljenski duhovnik**, to je č. g. **Tone Dejak**. Vedno se je vsak slovenski duhovnik veselil, ko je prišel k vam in spoznal, kako ste izseljenskim duhovnikom naklonjeni. — Zato vas prosim, da bi ga z ljubeznijo in dobroto sprejemali, mu pomagali in z njim sodelovali vsi, ki ljubite slovenske cerkvene pesmi, domačo besedo in slovensko službo božjo!

Zadnja beseda v tem letu naj bo beseda zahvale, ki prihaja iz globine srca. Rojaki: Naša ljuba Mati božja in Njeno Dete Jezus naj vam tisočero poplačata vso dobroto, prijaznost, gostoljubnost, molitev, s katero vztrajno podpirate važno delo svojih

duhovnikov! Bog vas in vaše otročiče blagoslovi! — **Stanko Grims**, slovenski župnik, 24 rue N. Colson, **Merlebach (Moselle)** Francija.

PORURJE

Bog jih je sprejel za svoje otroke: 30. sept. je bila krščena mala **Marija**, prvorojenka zakoncev **Ivana in Marije Resnik iz Altenessena**, Nordsternstrasse 172. — Dne 26. okt. je bila krščena **Sabina**, hčerka **Ramiza in Alojzije Koničanin**, prav tako iz Altenessena. — Oba krsta sta bila v cerkvi sv. Janeza. — 7. nov. pa je sprejel sv. krst mali **Janezek Kolmanič**, katerega starši stanujejo v Oberhausenu, Schenkendorfstrasse 2. — Otrokom želimo zdravja na duši in na telesu, botrom, botricam in staršem pa, da bi svoje varovance vzgojili v dobre kristjane.

Sveti zakon sta sklenila **Resnik Ivan** iz Bukovžlaka pri Teharjih in **Rupnik Marija** iz št. Jakoba na Dolu pri Hrastniku. Poroka je bila v nedeljo 2. novembra. Bilo srečno!

Pokopali smo: V Oberhausenu **Pišotek Franca** iz Poljčan na Štajerskem. Ponoči, ko je delal v rudniku, sta ga stisnila dva vagončka in mu strla prsni koš. Pri priči je bil mrtev. — Od sorodnikov na žalost nihče ni mogel na pogreb, še brat iz Av-

V kmečki hiši...

strije ne. Pogreba dne 4. nov. se je udeležilo veliko naših fantov rudarjev. Med mašo osmrtnico so skupno molili za pokoj njegove duše. Naj počiva v miru!

V Essenu pa je kot žrtev zločinskega umora preminul **Moguš Jože** iz Vrat v Sloveniji. Pokojnik je bil mirnega značaja in zelo priljubljen. Umrli je v bolnici 2. novembra. Maše zadušnice in pogreba se je prav tako udeležilo veliko število Slovencev iz Essena. Molimo za pokoj njegove duše!

Kljub našemu lističu »Med nami povedano« je in ostane glasilo izseljencev v Zahodni Evropi »Naša luč«. Naš listič hoče biti le njeno dopolnilo. — Ob koncu leta vse rojake vabimo, da naročijo »Našo luč«!

Dne 18. oktobra smo se holandski Slovenci poslovili od našega dušnega pastirja g. **Vinka Fleka**. Pripravili smo mu lepo in domačo akademijo, katere se je udeležilo lepo število rojakov. Najprej je spregovoril zvezni predsednik g. Kozole. Orisal je delo g. Fleka med izseljenci in se mu za vse, kar je naredil za Slovence na Nizozemskem, lepo zahvalil. Naš pevski zbor »ZVON« je lepo zapel gospodu v slovo. Tudi posamezne kolonije so se vsaka posebej poslovile. Res ganljiva točka akademije je bilo slovo od naših najmlajših. V isti akademiji smo pozdravili tudi novega duhovnika g. **Jožeta Puša**, ki je prišel na mesto g. Fleka. — V vsej slovesnosti se je jasno videlo, da imamo Slovenci svoje duhovnike radi in da smo jim hvaležni za njihovo delo, opravljeno med nami.

V mesecu novembru smo se z vnemo pripravili na VSESLOVENSKO VESELICO ali »NASO VINSKO TRGATEV«, ki bo posvečena NAŠIM OČETOM.

Lepo smo tudi proslavili praznik Vseh svetnikov in Vernih duš dan. 1. nov. smo imeli sv. mašo za vse umrle Slovence in za patra Teotima v Hoensbroeku pri sestrah. Veliko rojakov se je te službe božje udeležilo. Po sv. maši smo vsi skupaj odšli na

pokopališče in tam molili molitve za rajne. 2. nov. je bila sv. maša v Brunssumu. Po sv. maši smo se spominjali umrlih na krajevnem pokopališču. Popoldne ob 2 smo imeli večernice v Heerlerheide in nato procesijo na pokopališče. Po molitvah za umrle je zbor »Zvon« zapel žalostinko »Vigred se povrne«. Takoj nato smo šli na grob našega nepozabnega patra Teotima, da mu tako izkažemo hvaležnost za vse delo med nami. — Tudi v Eygelshoveni smo obiskali pokopališče in enako v Lindenheuvelu na isti dan. Naj vsem našim vernim rajnim sveti večna luč!

Dne 18. oktobra sta se poročila v Hoensbroeku v Gezellenhuisu rojaka **Franc Dušak** in **Anica Krivec**. Na koncu poročne maše so dekleta SDK zapele Marijino pesem. Novoporočencema želimo mnogo božjega blagoslova.

V bolnici v Kerkrade je gospa Zingerjeva. Srečno je prestala operacijo. Želimo ji skorajšnje okrevanje!

Nepričakovano je umrl dne 26. okt. rojak g. **Jože Zalar** iz Eygelshovena. Naj počiva v miru na tuji zemlji!

Matija Zupanc

*S kolesom
v Lurd*

Najbolj izreden od vseh slovenskih romarjev v Lurd je letos prav gotovo 60-letni rudar v pokoju g. **Matija Zupanc** iz Eisdena v Belgiji.

Po 41 letih težkega in nevarnega dela v rudniku je imel še toliko moči in poguma, da je v družbi dveh Belgijcev s kolesom pohitel v okrog 1200 km oddaljeno Marijino mesto.

Tja je potoval 10 dni. Prenočeval je, kjer se je ponudila priložnost, večinoma pri kmetih. Klanci, vročina, dež in okvare na kolesu so večali in lepšali venec zasluženj tega izrednega potovanja.

Moremo si misliti, s kakšnimi čustvi je g. Matija po dnevih napora in hrepenenja pokleknil pred lurško votlino, pozdravil Marijo ter se ji zahvalil za vse milosti svojega življenja. In ne dvomimo, da bi ga Marija ne bila izredno vesela ter je pozorno prisluhnila njegovim prošnjam.

Slovenski izseljenci smo ponosni na tako požrtvovalnega romarja ter iskreno čestitamo k plemenitosti njegovega mišljenja, ko je za zaključek svojega rudarskega poklica hotel dokazati svojo ljubezen in hvaležnost Mariji na način, ki zahteva toliko žrtev.

Veselim se tudi, da je g. Matija kljub 41 letom rudnika in 60. obletnici rojstva, ki jo je obhajal pred nekaj tedni, še tako čil in mladosten.

Naj Lurška Marija in Kraljica Slovencev s prav posebnimi milostni nagradi njegovo zvestobo!

G. STANKU KAVALARJU — ZA GOD

Naj pota Vaša jasna, srečna
obseva vedno zadovoljstva žar,
kropé naj z blagoslovom jih nebesa,
le trnja ostrega na njih nikdar!
Lahkotno ni to Vaše dostojanstvo,
naj v olajšavo Bog Vam dá dovolj darov,
da zvesto izpolnili boste to poslanstvo:
naj moč Vam dá in blagoslov!

Minka Zupančič

Spomin na Božič pod rodno steko

Sveta noč se približuje,
misli mi na dom hité,
ko postavljaj sem tam v kotu
svoje prve jaslice.

Mnogo truda me je stalo,
da vse skupaj sem dobil:
mah, pastirce in pa štal'co,
kjer se Jezus je rodil.

Misel zdaj še iz tujine
rada tam se pomudi;
z doma mi božična sreča
živo stopa pred oči.

Jaslice iz rodne hiše
mi v spomin' ostanejo;
ali moja mlada leta
se nikdar ne vrnejo.

Franc Frelih,
Brunssum, Nizozemska

Ženitovanjsko posredovanje. — Direktor ženitovanjske agencije je našel neki nevesti primerne fanta. Samo ena reč ga je skrbel. Fant je nekam čudno dišal. Pa je svetoval fantu: »Jutri vas bom predstavil gospodični. Samo prosim, dajte se zjutraj temeljito skopati.« — »Skopati?« pogleda fant. »Prav, se bom okopal. Toda kaj bo potem, če s poroko ne bo nič?«

V norišnici. — Zdravnik pregleduje norca v celici. Zdi se mu popolnoma normalen in skoraj popolnoma ozdravljen. Tedaj ga norec nagovori: »Poslušajte, zdravnik! Naredite mi avtopsijo, da bom videl, kaj mi je. Umiram od želje, da bi vedel, kako sem bolan...«

Dva prebrisana. — Dva norca bereta časopis in sta vsa prevzeta nad tem, ko piše o avtomobilski nesreči in o neki eksploziji. »Kaj praviš, Pepe, ali bi ti rajši umrl od avtomobilske nesreče ali od eksplozije?« vpraša norec drugega. — Drugi pa mu odgovori: »Stokrat rajši od avtomobilske nesreče!« — »Zakaj?« ga vpraša oni. — Pepe: »Po nezgodi na cesti vsaj kakšen košček najdeš od sebe, pri eksploziji pa te sploh nič ne ostane.«

Igralci. — Društvo sv. Barbare je hotela prirediti igro v nekem kraju, kjer je veliko rojakov. Zahtevali so, da se jim povrne vožnja in dá ves dobiček. »Dobro!« so rekli rojaki v drugi koloniji. »Potem vas pa prosimo, da bi imeli pri nas samo generalno skušnjo.«

Ne ve. — Jurkovič: »No, Brkovič, kako ti gre?« — Brkovič: »Ne preveč dobro. Žena me kar naprej sprašuje za denar. Zvečer pridem truden domov, ona pa samo vame: »Denar, denar«. Jaz zmerom delam, ona pa: »Daj mi petdeset frankov, daj mi sto frankov!« — Jurkovič: »Dobro, kaj pa dela z denarjem?« — Brkovič: »Ne vem, ker ji še nisem dal niti centina!«

SKLAD »NAŠE LUČI«

ob stoletnici lurških dogodkov

Fr. Frelih, Heugerstraat 21, Brunssum (L),
Nizozemska, 10 gld. — M. Zupančič, Francija,
200 frs.

UREDNIŠKI KOTICEK

Frelih, Nizozemska: „Štiri letni časi“ pridejo na vrsto ob priložnosti. Hvala!

Kristina, Florac, Francija: Kar tukaj odgo-varjam in se zahvaljujem za pozdrave. Bratu smo poslali NL. Pesmice kažejo Vašo ljubezen do Ma-rije, a bi bilo verze treba še dobro zgladiti, da bi bili res pesniško obdelani. Sem poskušal, pa ni šlo. Je treba, da se na koncu ujemajo.

TO SO NAM PISALI ROJAKI...

Želim se Vam zahvaliti, ko tako lepo urejate „Našo luč“, ki stori toliko dobrega našim Sloven-cem. Bog naj Vam povrne in naj Vam da veliko naročnikov. Hvaležne pozdrave iz Pariza!

A. A., Pariz

Drago uredništvo in uprava!

Lepo se zahvalimo, da nam tako redno pošljete „Našo luč“. Že komaj čakamo, kdaj pride. Zelo nam je vsem ljub ta list. Mi smo samo dve leti in pol tu-kaj v Franciji in oddaljeni daleč od vseh domačinov. Odkar smo se ločili od predrage domovine, še nismo govorili niti z enim domačinom, le sami štirje v družini. Sedaj smo kupili radio, a ne moremo najti slovenski, samo od 7 h. do 7.20. Želimo Vam mno-go uspeha!

Slavic

Seine Marit., France.

Z vsem navdušenjem čitam „Našo luč“, katero mi pošilja naš duhovnik.

Mnogo uspehov vam želi begunec s Primorskega.

G. M., Belgija.

Pozdravlja Vas čitateljica priljubljene „Naše luči“.

F. Ž.

Pošiljam srčne pozdrave uredništvu in upravništvu NL in tudi vsem bralcem.

Kozinc Anton,

Forstinnig, Oberbayern.

Pozdravim vse Slovence in Sloveinke, kateri bje-rejo „Naša luč“ in jem želim vesjele praznike!

K. F., Francija.

Prav lepo pozdravljam uredništvo „Luči“, ob-nem pa tudi vse izseljence v tujini. Izredno sem bi-la vesela pesmi „Zabučale gore“, katero tako rada pojem, pa je nisem znala cele.

Kristina Berden iz Filovcev,
Gironde, France

Vsem naročnikom, prijateljem in znancem „Naše luči“ želi blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto 1959

JOZEF DOBRAVC, Gladbeck.

Vesele in blagoslovljene božične dni
vam želijo iz srca

IZSELJENSKI DUHOVNIKI:

Anglija: Ignacij Kunstelj, Offley road 62, Lon-don S. W. 9.

Belgija: Vinko Žakelj, rue de la paix 16, Liège.
Zdravko Reven, Grand' rue 37, Charleroi.

Francija: Nace Čretnik, direktor, Rue St. Far-geau 4, Paris XX.

Jože Flis, rue St. Fargeau 4, Paris XX.

Sever: Msgr. Valentin Zupančič, rue Cl. De-bussy 17, Liévin (Pas-de C.).

Stanko Kavalari, (M. Ducollet), Pavillon XII/43, Billy-Montigny (Pas-de C.).

Vzhod: Msgr. Stanko Grims, rue N. Colson 24, Merlebach, Moselle.

Tone Dejak, La Cure, Aumetz, Moselle.

Nemčija: Dr. Janez Zdešar, Inselstr. 31., Ober-hausen-Sterkrade, Rheinland.

Franc Šeškar, Zieblandstr. 32, München 13.

Nizozemska: Jože Puš, Heisterberg 6, Hoens-broek, Limburg.

Odgovorni urednik: Dr. Janko Hornböck. — Založba Družbe sv. Mohorja. — Tisk: Tiskarna Družbe sv. Mohorja. — Vsi v Celovcu. — Printed in Austria.